

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Ewa Ligoń-Krawczyk
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Maciaszczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2018 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko J. H. i M. H.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych J. H. i M. H. na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 3 985 833,47 zł (trzy miliony dziewięćset osiemdziesiąt pięć tysięcy osiemset trzydzieści trzy złote i czterdzieści siedem groszy) wraz z odsetkami umownymi, nie wyższymi niż maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie, liczonymi od kwoty 3 238 019,39 zł (trzy miliony dwieście trzydzieści osiem tysięcy dziewiętnaście złotych i trzydzieści dziewięć groszy) od dnia 16 listopada 2017 roku do dnia zapłaty, odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 19 849,63 zł (dziewiętnaście tysięcy osiemset czterdzieści dziewięć złotych i sześćdziesiąt trzy grosze) od dnia 5 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 725 127,12 zł (siedemset dwadzieścia pięć tysięcy sto dwadzieścia siedem złotych i dwanaście groszy) od dnia 5 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanych J. H. i M. H. na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 100 017 zł (sto tysięcy siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 grudnia 2017 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła przeciwko M. H. i J. H. o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i nakazanie pozwanym, aby zapłacili powodowi kwotę 3 985 833,47 złotych wraz z odsetkami:

- umownym za opóźnienie (karnymi) liczonymi od kwoty 3 238 019,39 złotych od dnia 16 listopada 2017 roku do dnia zapłaty, które to odsetki na dzień wniesienia pozwu wynoszą 7,62% w stosunku rocznym, tj. w wysokości podwojonego oprocentowania umownego kredytów, przy zastosowaniu aktualnego z dnia przewalutowania wskaźnika DBPLN oraz marży obowiązującej w dniu wypłaty kredytu lub jego pierwszej transzy, marża banku jest stała i wynosi 2,12%, indeks DBPLN dla każdego miesiąca oblicza się jako średnią arytmetyczną stawek WIBOR 3M, obowiązujących w dniach roboczych w okresie od 26 dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc ostatni do 25 dnia miesiąca poprzedzającego zmianą, w przypadku gdy 26 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3M obliczana jest

od najbliższego dnia roboczego następującego po tym dniu, w przypadku gdy 25 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3M obliczana jest od najbliższego dnia roboczego, poprzedzającego ten dzień, indeks DBPLN obliczany jest do dwóch miejsc po przecinku, indeks DBPLN ulega zmianie w okresach miesięcznych i obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca, jeżeli wartość indeksu jest równa od obowiązującej stawki DBPLN o przynajmniej 0,1 punktu procentowego. Wysokość odsetek maksymalnych w żadnym czasie nie może przekroczyć maksymalnych odsetek z tytułu opóźnienia, tj. w stosunku rocznym dwukrotność sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych;

- ustawowymi za opóźnienie, tj. w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, liczonymi od kwoty 19 849,63 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty;

- ustawowymi za opóźnienie, tj. w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, liczonymi od kwoty 725 812,65 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Ponadto strona powodowa wniosła o zastrzeżenie w orzeczeniu, że zapłata przez jedną z pozwanych zwolni drugą do kwoty spełnionego świadczenia.

W przypadku uznania, że nie zachodzą podstawy do rozpoznania sprawy w postępowaniu nakazowym, powód wniósł o rozpoznanie sprawy w postępowaniu upominawczym, w przypadku zaś wniesienia przez pozwane zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym lub sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, powód wniósł o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kwoty 3 985 833,47 zł wraz z odsetkami:

- umownym za opóźnienie (karnymi) liczonymi od kwoty 3 238 019,39 złotych od dnia 16 listopada 2017 roku do dnia zapłaty, które to odsetki na dzień wniesienia pozwu wynoszą 7,62% w stosunku rocznym, tj. w wysokości podwojonego oprocentowania umownego kredytów, przy zastosowaniu aktualnego z dnia przewalutowania wskaźnika DBPLN oraz marży obowiązującej w dniu wypłaty kredytu lub jego pierwszej transzy, marża banku jest stała i wynosi 2,12%, indeks DBPLN dla każdego miesiąca oblicza się jako średnią arytmetyczną stawek WIBOR 3M, obowiązujących w dniach roboczych w okresie od 26 dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc ostatni do 25 dnia miesiąca poprzedzającego zmianą, w przypadku gdy 26 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3M obliczana jest od najbliższego dnia roboczego następującego po tym dniu, w przypadku gdy 25 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3M obliczana jest od najbliższego dnia roboczego, poprzedzającego ten dzień, indeks DBPLN obliczany jest do dwóch miejsc po przecinku, indeks DBPLN ulega zmianie w okresach miesięcznych i obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca, jeżeli wartość indeksu jest równa od obowiązującej stawki DBPLN o przynajmniej 0,1 punktu procentowego. Wysokość odsetek maksymalnych w żadnym czasie nie może przekroczyć maksymalnych odsetek z tytułu opóźnienia, tj. w stosunku rocznym dwukrotność sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych;

- ustawowymi za opóźnienie, tj. w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, liczonymi od kwoty 19 849,63 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty;

- ustawowymi za opóźnienie, tj. w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, liczonymi od kwoty 725 812,65 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Powód wniósł także o zastrzeżenie w orzeczeniu, że zapłata przez jedną z pozwanych zwolni drugą do kwoty spełnionego świadczenia.

Bank wniósł ponadto o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanych solidarnie kosztów procesu według norm przepisanych w tym kosztów celowego dochodzenia roszczeń w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz notarialnego poświadczenia dokumentów w kwocie 206,64 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że jej poprzednik prawny zawarł z pozwanymi umowę kredytu hipotecznego nr (...) indeksowanego do CHF. Na jej podstawie pozwanym udzielono kredytu na kwotę 1 867 870,69 zł

indeksowanego kursem CHF. Z uwagi na zaległości w spłacie wymagalnych rat powód pismami z dnia 24 października 2014 roku wypowiedział pozwanym umowę kredytu. Zadłużenie pozwanych względem banku na dzień tj. 16 listopada 2017 roku wyniosło 3 985 833,47 zł. Składały się na nie: należność główna 3 238 019,39 zł, odsetki umowne 19 849,63 zł, odsetki za opóźnienie naliczone do dnia 15 listopada 2017 roku 725 812,65 zł oraz kwoty opłat i prowizji 2 151,80 zł. Pismem z dnia 1 lipca 2015 roku powód wezwał pozwane do zapłaty całości należności. Do dnia sporządzenia pozwu zadłużenie nie zostało przez pozwane uregulowane (pozew k. 2-5).

Zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2017 roku stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i skierowano sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwykłym (zarządzenie k. 165).

W dniu 2 lutego 2018 roku zarządzono doręczenie pozwanym odpisu pozwu zobowiązując je jednocześnie do złożenia odpowiedzi na pozew w terminie 21 dni poucając w trybie art. 206 § 2 k.p.c. o treści art. 207 § 1, 2, 6 i 7 k.p.c. (zarządzenie k. 175).

Korespondencja z odpisem pozwu oraz pouczeniem skierowania do J. H. po podwójnym awizowaniu powróciła do Sądu z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”, wobec czego przesyłkę uznano za doręczoną w trybie art. 139 § 1 k.p.c. z dniem 6 marca 2018 roku (awizo k. 182).

Korespondencja z odpisem pozwu oraz pouczeniem skierowania do M. H. po podwójnym awizowaniu powróciła do Sądu z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”, wobec czego przesyłkę uznano za doręczoną w trybie art. 139 § 1 k.p.c. z dniem 9 marca 2018 roku (awizo k. 183).

Na rozprawie w dniu 8 czerwca 2018 roku Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do sprecyzowania żądania pozwu poprzez wskazanie w jaki sposób wnosi o zasądzenie żądanej kwoty, tj. solidarnie, pro parte, bądź w inny sposób pod rygorem zawieszenia postępowania (protokół k. 191).

W odpowiedzi na wezwanie Sądu pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 3 lipca 2018 roku wskazał, że wnosi o zasądzenie żądanej w pozwie kwoty solidarnie (pismo k. 195).

W toku procesu strona powodowa nie modyfikowała swojego stanowiska w sprawie. Pozwane natomiast nie stawily się na posiedzenia wyznaczone na rozprawę i nie brały udziału w sprawie (protokół k. 191, protokół k. 204).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2007 roku (...) Bank S.A. w K. – (...) Oddział w Ł. oraz M. H. i J. H. zawarli umowę kredytu hipotecznego numer (...) indeksowanego do CHF na podstawie którego bank udzielił kredytobiorcom kredytu w kwocie 1 867 870,69 złotych indeksowanego kursem CHF przy założeniu, że uruchomiono całość kredytu w dacie sporządzenia umowy równowartość kredytu wynosiłaby 879 826,04 CHF (**dowód:** umowa k. 9-21).

Następnie umowę aneksowano sześciokrotnie (**dowód:** aneks nr (...) k. 22-23, aneks nr (...) k. 24-25, aneks nr (...) k. 26-29, aneks nr (...) k. 30-31, aneks nr (...) k. 32-32v, aneks nr (...) k. 33-34).

Trzema pismami z dnia 15 lipca 2014 roku kierowanymi na znane bankowi adresy pozwanej (...) Bank S.A. wypowiedział J. H. aneks numer (...) z zachowaniem 30-dniowego okresy wypowiedzenia. Po upływie okresu wypowiedzenia, do ustalenia wysokości rat zastosowanie miały postanowienia umowy kredytowej nr (...) z dnia 25 października 2007 roku oraz zawartych po tym dniu aneksów. Na dzień sporządzenia pisma saldo kredytu wynosiło: 839 742,61 CHF tytułem niewymagalnej należności kapitałowej, 512,24 CHF tytułem wymagalnej należności kapitałowej, 41 263,73 CHF tytułem niewymagalnych odsetek, 0,00 CHF tytułem odsetek umownych, 0,88 CHF tytułem podwyższonych odsetek za opóźnienie, 307,40 PLN tytułem kosztów czynności banku zgodnie z tabelą prowizji i opłat, 0,00 PLN tytułem kosztów ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych, łącznie 881 518,58 CHF + 307,40 PLN (**dowód:** wypowiedzenie aneksu nr (...) k. 35-36, k. 43-44, 47-48).

Dwoma pismami z dnia 15 lipca 2014 roku kierowanymi na znane bankowi adresy pozwanej (...) Bank S.A. wypowiedział M. H. aneks numer (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Po upływie okresu wypowiedzenia, do ustalenia wysokości rat zastosowanie miały postanowienia umowy kredytowej nr (...) z dnia 25 października 2007 roku oraz zawartych po tym dniu aneksów. Na dzień sporządzenia pisma saldo kredytu wynosiło: 839 742,61 CHF tytułem niewymagalnej należności kapitałowej, 512,24 CHF tytułem wymagalnej należności kapitałowej, 41 263,73 CHF tytułem niewymagalnych odsetek, 0,00 CHF tytułem odsetek umownych, 0,88 CHF tytułem podwyższonych odsetek za opóźnienie, 307,40 PLN tytułem kosztów czynności banku zgodnie z tabelą prowizji i opłat, 0,00 PLN tytułem kosztów ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych, łącznie 881 518,58 CHF + 307,40 PLN (**dowód:** wypowiedzenie aneksu nr (...) k. 39-40, 52-53).

Dwoma pismami z dnia 14 października 2014 roku oraz 24 października 2014 roku kierowanymi na znane bankowi adresy pozwanej M. H., w związku z powstaniem zaległości w spłacie kredytu, (...) Bank S.A. wypowiedział M. H. umowę kredytu nr (...) z dnia 25 października 2007 roku z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. W wypowiedzeniu poinformowano, iż w następnym dniu po upływie wypowiedzenia, całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami stanie się wymagalna i podlega natychmiastowemu zwrotowi na rachunek wskazany przez bank. Bank dopuścił możliwość cofnięcia wypowiedzenia w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległych należności w łącznej kwocie 7 700,40 CHF + 1 229,60 PLN (**dowód:** wypowiedzenie umowy k. 58-59, 64-65).

Trzema pismami z dnia 24 października 2014 roku kierowanymi na znane bankowi adresy pozwanej J. H., w związku z powstaniem zaległości w spłacie kredytu, (...) Bank S.A. wypowiedział J. H. umowę kredytu nr (...) z dnia 25 października 2007 roku z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. W wypowiedzeniu poinformowano, iż w następnym dniu po upływie wypowiedzenia, całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami stanie się wymagalna i podlega natychmiastowemu zwrotowi na rachunek wskazany przez bank. Bank dopuścił możliwość cofnięcia wypowiedzenia w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległych należności w łącznej kwocie 7 700,40 CHF + 1 229,60 PLN (**dowód:** wypowiedzenie umowy k. 70-71, 76-77, 82-83).

Ostatecznymi wezwaniami do zapłaty z dnia 1 lipca 2015 roku (...) Bank S.A. w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu nr (...) i postawieniem całej należności w stan natychmiastowej wymagalności wezwał M. H. do zapłaty na rachunek banku w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, całości należności obejmującej 3 238 019,39 PLN tytułem należności kapitałowej, 19 849,63 PLN tytułem odsetek umownych, 139 812,02 PLN tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej oraz 2 151,80 PLN +15 PLN tytułem kosztów i opłat za czynności banku zgodnie z tabelą opłat i prowizji (**dowód:** ostateczne wezwanie do zapłaty k. 125-126, 127-128, 129-130).

Ostatecznymi wezwaniami do zapłaty z dnia 1 lipca 2015 roku (...) Bank S.A. w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu nr (...) i postawieniem całej należności w stan natychmiastowej wymagalności wezwał J. H. do zapłaty na rachunek banku w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, całości należności obejmującej 3 238 019,39 PLN tytułem należności kapitałowej, 19 849,63 PLN tytułem odsetek umownych, 139 812,02 PLN tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej oraz 2 151,80 PLN +15 PLN tytułem kosztów i opłat za czynności banku zgodnie z tabelą opłat i prowizji (**dowód:** ostateczne wezwanie do zapłaty k. 131-132, 133-134, 135-163).

(...) Bank S.A. w W. w dniu 16 listopada 2017 roku wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym na podstawie art. 95 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe stwierdził, że w jego księgach figuruje wymagalne zadłużenie dłużników solidarnych M. H. i J. H. z tytułu zwartej umowy kredytu – umowa nr (...) z dnia 25 października 2007 roku wraz z późniejszymi zmianami. W związku z brakiem spłaty wszystkich zobowiązań określonych umową zadłużenie na dzień 16 listopada 2017 roku wyniosło 3 985 833,47 zł. Na wymagalne zadłużenie złożyły się: 3 238 019,39 PLN tytułem należności głównej (niespłacony kapitał), 19 849,63 PLN tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 2,22% od dnia 22 października 2014 roku do dnia 7 grudnia 2014 roku, 725 812,65 PLN tytułem odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 4,44% od dnia 1 sierpnia 2014 roku

do dnia 7 grudnia 2014 roku oraz 7,62% od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 15 listopada 2017 roku, a także kwota 2 151,80 PLN tytułem opłat i prowizji (**dowód:** wyciąg z ksiąg banku k. 88).

(...) Bank Oddział w Ł. jest to hipoteczny oddział (...) Banku S.A. w K.. (...) Bank S.A. jest następcą prawnym (...) Bank S.A. z siedzibą w K., w związku z połączeniem (...) Bank S.A. oraz (...) Bank S.A. na podstawie art. 124 ust. 1 oraz 3 prawa bankowego w związku z art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. poprzez przeniesienie całego majątku (...) Banku S.A. na (...) Bank S.A. z równoczesnym podwyższeniem kapitału zakładowego (...) banku S.A. o nową emisję akcji połączeniowych. (...) Bank S.A. jest następcą prawnym (...) Bank S.A. z siedzibą w W., w związku z przeniesieniem majątki (...) Bank S.A. w W. na (...) Bank S.A. w W. na mocy art. 494 k.s.h. z równoczesną zmianą (...) Bank S.A. w W. na (...) Bank S.A. w W. (**dowód:** odpis pełny z KRS k. 146-156, 157-162).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów. Sąd w całości dał wiarę przedłożonym dokumentom, albowiem brak było podstaw do kwestionowania ich wiarygodności, bądź zawartej w nich treści z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do zasady i w przeważającej części.

W toku postępowania pozwane nie zajęły stanowiska co do roszczenia strony powodowej, jak również pomimo wezwania nie stawily się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, dlatego też uzasadnione było wydanie wyroku zaocznego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli pozwany nie stawil się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w sprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. Stosownie do § 2 wymienionego przepisu sąd wydaje wyrok zaoczny przyjmując za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

Powód w pozwie żądał zapłaty od pozwanych solidarnie kwoty 3 985 833,47 zł, zaś swoje roszczenie wywodził z zawartej przez strony procesu umowy kredytu nr (...) z dnia 25 października 2007 roku wypowiedzianego przez bank pismami z dnia 24 października 2014 roku wobec zalegania przez pozwane ze spłatą rat. Zadłużenie pozwanych względem powodowego baku na dzień 16 listopada 2017 roku wyniosło 3 985 833,47 zł i składały się na nie kwoty: 3 238 019,39 PLN tytułem należności głównej (niespłacony kapitał), 19 849,63 PLN tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 2,22% od dnia 22 października 2014 roku do dnia 7 grudnia 2014 roku, 725 812,65 PLN tytułem odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 4,44% od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 7 grudnia 2014 roku oraz 7,62% od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 15 listopada 2017 roku, a także kwota 2 151,80 PLN tytułem opłat i prowizji.

Umowę kredytu reguluje w art. 69 i nast. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe. Do jej elementów przedmiotowo istotnych należy zobowiązanie banku do oddania do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwoty środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, zobowiązanie kredytobiorcy do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, do zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz do zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Oznacza to, że na powodzie ciążył obowiązek przekazania kredytobiorcy określonej kwoty, na pozwanych zaś spoczywało zobowiązanie zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Art. 75 ust. 1 prawa bankowego precyzuje, że w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu bank może wypowiedzieć umowę kredytu.

W ocenie Sądu przedstawione przez stronę powodową dokumenty i wyciecznia, a przede wszystkim kopia umowy kredytowej oraz wyciąg z ksiąg banku w sposób jednoznaczny wskazują, że żądane przez niego roszczenie zostało uzasadnione zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych. Zgodnie jednakże z ust. 1a powołanego wyżej przepisu moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 15 marca 2011 roku, sygn. akt P 7/09 stwierdził, że art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, w zakresie, w jakim nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Konsekwencją powyższego jest stwierdzenie, że przedłożony przez stronę powodową dokument w postaci wyciągu z ksiąg banku nie spełnia wymogów ust. 1 art. 95 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, stanowiąc jedynie dokument prywatny nie posiadający przymiotu dokumentu urzędowego, jednakże Sąd przedstawiony przez stronę powodową wyciąg z ksiąg banku uznał za wiarygodny materiał dowodowy, albowiem mają w stosunku do niego odpowiednie zastosowanie przepisy art. 244 § 1 k.p.c. i art. 252 k.p.c. To zaś oznacza, że aby udowodnić istnienie dochodzonej przez bank wierzytelności i jej wysokość, wystarczy przedłożyć sądowi wyciąg z ksiąg rachunkowych banku, bez potrzeby wskazywania tytułu, ani okoliczności, w jakich zobowiązanie powstało.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania oraz przyjmując za podstawę art. 339 § 2 k.p.c., Sąd doszedł do przekonania, że okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie przez stronę powodową nie budzą wątpliwości, dlatego też w okolicznościach przedmiotowej sprawy, uzasadnione było żądanie przez powoda zasądzenia od pozwanych na rzecz banku solidarnie kwoty 3 985 833,47 zł wraz z odsetkami umownymi, nie wyższymi niż maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie, liczonymi od kwoty 3 238 019,39 zł od dnia 16 listopada 2017 roku do dnia zapłaty, odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 19 849,63 zł od dnia 5 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 725 127,12 zł od dnia 5 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty.

Sąd oddalił powództwo w zakresie w jakim zastąpił sformułowane przez powoda żądanie odsetkowe: „od kwoty 3 238 019,39 złotych - odsetkami umownymi za opóźnienie (karnymi) liczonymi od dnia 16 listopada 2017 roku do dnia zapłaty, które to odsetki na dzień wniesienia pozwu wynoszą 7,62% w stosunku rocznym, tj. w wysokości podwojonego oprocentowania umownego kredytów, przy zastosowaniu aktualnego z dnia przewalutowania wskaźnika DBPLN oraz marży obowiązującej w dniu wypłaty kredytu lub jego pierwszej transzy, marża banku jest stała i wynosi 2,12%, indeks DBPLN dla każdego miesiąca oblicza się jako średnią arytmetyczną stawek WIBOR 3M, obowiązujących w dniach roboczych w okresie od 26 dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc ostatni do 25 dnia miesiąca poprzedzającego zmianą, w przypadku gdy 26 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3M obliczana jest od najbliższego dnia roboczego następującego po tym dniu, w przypadku gdy 25 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3M obliczana jest od najbliższego dnia roboczego, poprzedzającego ten dzień, indeks DBPLN obliczany jest do dwóch miejsc po przecinku, indeks DBPLN ulega zmianie w okresach miesięcznych i obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca, jeżeli wartość indeksu jest równa od obowiązującej stawki DBPLN o przynajmniej 0,1 punktu procentowego. Wysokość odsetek maksymalnych w żadnym czasie nie może przekroczyć maksymalnych odsetek z tytułu opóźnienia, tj. w stosunku rocznym dwukrotność sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych” sformułowaniem „odsetkami umownymi, nie wyższymi niż maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie”. Sąd doszedł do przekonania, że brak jest potrzeby i podstaw do wskazywania w sentencji wyroku sposobu

obliczania odsetek umownych za opóźnienie (karnych) zawartego w petitum pozwu, jeżeli sposób ich obliczenia wskazany jest w umowie. Z tych względów Sąd w wyroku żądane przez stronę powodową odsetki od kwoty 3 238 019,39 złotych określił jako odsetki umowne, bez precyzowania sposobu ich obliczenia wskazanego w umowie, zastrzegając na podstawie art. 481 § 2 k.c., iż nie mogą być one wyższe niż maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd orzekł jak w pkt 1 i 2 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwane, jako stronę przegrywającą. W konsekwencji zasądzono od nich na rzecz powoda kwotę 100 017 zł, na którą składała się uiszczona przez powoda opłata od pozwu w kwocie 100 000 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. sąd nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.